

Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului mucenic și tămăduitor Pantelimon

Mi-e duhul duios după tine, poporul Meu de azi, popor luat din români ca să fii popor al cuvântului lui Dumnezeu. Eu sunt Dumnezeu lui Avraam, al lui Isaac și al lui Iacov, și sunt Domnul Dumnezeuul tău și grăiesc peste pământul român de mai bine de cincizeci de ani ca să-Mi fac pe el un popor din neamul român și să Mă slăvesc din mijlocul lui cu taina întoarcerii Mele iarăși de la Tatăl la om și să Mă vestesc cu țara strălucirii, despre care scrie în Scripturi. Taina ei a fost și este pământul neamului român, iar acum am descoperit-o pe ea celor credincioși cuvântului Meu din vremea aceasta, și în mijlocul cărora Eu M-am descoperit cu numele Meu cel nou, care se cheamă Cuvântul lui Dumnezeu. Amin.

Mă însoțesc oștiri de sfinți când vin și Mă fac cuvânt al venirii Mele pe pământ, și mare este plata celor credincioși, care îmi fac și îmi cunosc venirea și care Mă dau oamenilor spre tămăduirea lor. În sulul Scripturii este scris de Mine ca să împlinesc așa, și nimic nu împlinesc decât cele scrise despre Mine în legea lui Moise, în proroci și în psalmi.

O, țara Mea de azi, o, neamul Meu de azi, neam român! Mă ai în tine tămăduitor venit de la Tatăl pentru învierea ta, căci cel ce nu umblă după Mine cu crucea sa, acela este mort, nu este viu. O, fericit este bărbatul care se teme de Domnul și care întru poruncile Lui voiește foarte, după cum este scris, dar ție ți-a pierit frica de Dumnezeu, neam român. Nu este înțelepciune pe pământ decât de la Dumnezeu, căci cea de la om îl îngâmfă pe om, iar îngâmfarea este păcatul prin care omul cel zidit de mâna Mea din pământ și din duh de viață a pierdut raiul și a căzut pe pământ. Înțelepciunea Mea începe în om odată cu frica lui de Dumnezeu, care îi păzește și îi luminează omului calea ca să nu cadă el în întunericul cel fără de Dumnezeu pe cale. Voiesc iarăși și iarăși să-ți fac trezirea, țara Mea de azi, căci tu prin depărtarea ta de calea dreptății îți atragi numai și numai durere, tată. Grăiește Dumnezeu cu tine și te strigă sub lumina cuvântului Său cel dătător de viață, căci tu te clatini de pe un picior pe altul și nu mai ai stat în picioare înaintea Mea. O, Mi-e milă de tine, tată, dacă ești a Mea. Ți-am spus că Mi te-a dat Tatăl de țară a întoarcerii Mele pe pământ acum, la sfârșit de timp și că porți de la începutul cel dintâi taina aceasta pe vatra ta. Ți-am spus, tată, că vin cu oștiri de sfinți și cu masă de cuvânt la tine, și te-am chemat la masa Mea desfăcându-Mă cu ea în mijlocul tău și punând înaintea ta cuvântul Meu, cuvântul nașterii din nou a lumii, țara Mea de azi. Certarea Mea de peste tine este iubire, este trezire, căci singură îți atragi ceea ce te lovește spre înțeleptirea ta. Tu ești ceea ce atragi stihiiile ca să te bată spre muștrare și spre îndreptare pe calea ta cu Dumnezeu. Glasul Meu din mijlocul tău, care te cheamă spre Tatăl, este darul dat ție de El pentru învierea ta și apoi pentru slava ta peste pământ, este Fiul lui Dumnezeu, Care grăiește cu tine, căci ești sortită de Tatăl să fii slava popoarelor și mândria veacurilor acum, la sfârșit de timp, precum ai fost la început când Tatăl te-a scos întâia din ape la facerea cerului și a pământului. O, vin zorii zilei Mele și se apropie, căci Eu Mă slăvesc și Mă voi slăvi cu multul de pe pământul tău, care este muntele Meu cel sfânt pentru vremea venirii Mele la sfârșit de timp. Scoală-te în zori și arată-ți fața și apoi spală-te în râul acesta ca să vezi, căci dacă nu-L cunoști pe Dumnezeu și glasul Lui în tine, atunci tu ești nevăzătoare, țara Mea, și trebuiești vindecată, tată. O, vino spre șoapta Mea, care suspină după tine de pe vatra ta, căci ți-am pus cunună de slavă pe creștet, și este scris pe ea cuvântul lui Dumnezeu spre tămăduirea ta, ca să vadă apoi ochii duhului tău și să umbli în lumină, căci Eu sunt lumina lumii în mijlocul tău. Este scris în Scripturi să fac din tine mândria veacurilor, dar fii înțeleaptă, că împărăția Mea cu tine nu este din lumea aceasta, nu este de pe pământ, ci ea este cea alungată dintre oameni, căci Eu ucenicilor Mei, cărora le dădusem

împărăția Mea, le-am spus că vor fi alungați dintre oameni și că vor fi urâți de toți pentru numele Meu și că cel ce va răbda până la sfârșit, acela va fi cel care va lua cununa împărăției Mele.

Eram pe pământ aproape de vremea pătimirii Mele, iar poporul Israel vorbea despre vremea lui Mesia, Care va veni ca un împărat ca să-l izbăvească pe el de sub stăpânirea romanilor și nu de sub păcat, precum este scris să lucreze Dumnezeu, iar când M-am descoperit atât de slăvit în mijlocul poporului Meu cel de atunci, gata a fost și stârpirea Mea, căci este scris că împărăția lui Dumnezeu nu este din lumea aceasta. Și iată lucrarea cuvântului Meu, care înviază omul spre viața veacului ce va să fie, această lucrare este izbăvitoare și este între oameni și este din cer, nu din lumea aceasta, iar oamenii îl așteaptă pe Dumnezeu să-i dezrobească de lipsuri și de necazuri, nu de păcate, și iată iarăși este ceea ce a mai fost, și taina ușii deschise n-o pricepe omul ca să-Mi deschidă când bat ca să-l fac pe el împărăție a Mea pe pământ între oameni.

Eram pe pământ acum două mii de ani și petreceam cu săracii și cu păcătoșii, cu bolnavii și cu îndrăciții și-i vindecam pe toți cu milă și cu slavă, în timp ce Israel aștepta să vin și să-i dezrobesc de sub romani și să cucerească el lumea apoi, căci el n-a înțeles că împărăția lui Mesia nu are nimic în lumea aceasta și nu este din ea, iar când mai-marii lui Israel au văzut umilința Mea și puterea Mea cea prin ea peste toți cei neputincioși cu duhul și cu trupul, căutau să Mă prindă în cuvânt, pentru că Mă urau și nu credeau în Mine și voiau să Mă piardă, dar n-au putut aceasta ce au vrut ei, fiindcă Eu am înviat prin cruce și M-am făcut împărat mare, cu împărăție care nu cade, căci ea este vie precum Eu sunt. Amin.

O, vino să fii împărăție a Mea, țara Mea de azi! Am spus prin acest cuvânt de sfârșit și de început nou, am spus că vor veni spre tine popoare pentru cuvântul Meu cel în mijlocul tău așezat pentru viața ta și pentru slava Mea și pentru duhul învățaturii Mele peste popoare ca să învețe ele de la Mine legea vieții, după ce moarte nu va mai fi, căci toate cele vechi trec cu trosnet și vin cele noi în locul lor, după cum este scris în Scripturi, iar lucrarea Mea peste pământ lucrează din mijlocul tău, neam român, și numele tău va fi purtat de neamurile care vor veni să se boteze în cuvântul Meu din mijlocul tău și să se numească ele cu numele Meu și cu numele tău, fiindcă tu ești a Mea de la Tatăl. O, teme-te de Dumnezeu, țara Mea de azi, și vezi cum faci ca să te scoli întru întâmpinarea Mea, căci a ajuns la tine împărăția lui Dumnezeu, și ea este în mijlocul tău și așteaptă după tine ca să fii, căci Eu sunt Cel ce sunt, și sunt în mijlocul tău cuvânt de naștere din nou a lumii, iar cei ce cred aceasta vor fi ca stelele în vecii vecilor, precum este scris în Scripturi să fie. Amin, amin, amin.

O, poporul Meu cel din români luat de Mine pentru slava Mea de peste tine! Să nu te lași spre neînțelepciune, tată, căci Eu în mijlocul tău sunt înțelepciunea lui Dumnezeu, fiule. Ai grijă, tată, de tămăduirea ta, că vin la tine sfinții. Vin sfinții cu Mine la tine ca să-ți dea înțelepciunea darurilor lor și ca să lucrezi tu cu harurile sfinților, tată. Taina ușii deschise, taina inimii deschise, ia din carte această taină și învață din ea și pentru ea din mijlocul tău, că mare este venirea Mea cu sfinții la tine, tată, și mare este iubirea lor pentru puterea Mea în tine ca să te hrănești cu ea și ca să biruiască ea apoi peste pământ, căci sfinții vor judeca lumea, precum este scris în Scripturi, poporul Meu. Amin.

– *O, ia aminte, Doamne, la rugăciunea sfinților Tăi, care se roagă pentru poporul Tău, pentru casa Ta, pentru biserica Ta de azi! în ziua mea de serbare între sfinți, eu, mucenicul Tău Pantelimon, Te rog dă-i poporului Tău cel din români, dă-i lui înțelepciunea gândirii și apoi a vorbirii și apoi roadele lor înaintea Ta. Amin.*

O, popor hrănit cu atâta bogăție de cuvânt! Uită-te la înțelepciunea cea omenească și învață, fiule. Pe pământ sunt din loc în loc stâlpi cu lumină pe vârful lor ca să lumineze calea omului în vreme de întuneric, și din stâlp în stâlp sunt fire întinse pe cale, și este sus de pământ calea firelor care poartă în ele putere ca să dea lumină de sus pe calea omului care merge prin noapte pe cale, iar omul cunoscător al acestei taine a scris pe stâlp spre vederea omului trecător

pe cale și a scris așa: „Nu atingeți stâlpii, și nici firele chiar dacă sunt căzute pe pământ, că e primejdie de moarte”.

O, popor hrănit cu duhul înțelepciunii cea de sus, bucură-te că primești lumină de sus pe cale, dar nicidecum să nu spargi lampa care-ți face lumină de sus ca să vezi și ca să mergi fără să te împiedici! O, nu atinge stâlpii, nu lovi în stâlpi, nu lovi nici în firele cele care leagă cerul cu tine pe pământ, că e primejdie de moarte pentru tine dacă faci așa. Chiar dacă vreo grea încercare sau vreo vijelie dă peste firele acestea ca să le rupă de sus și ca să vină la pământ, nu te lovi în ele, fiule, ci lasă-i pe îngeri să vină să prindă la loc, la vârful firele smulse de furtună ca iarăși să umbli tu în lumină, căci întunericul îți ia înțelepciunea și te face nepăsător pentru lumină apoi. O, nu te purta cu lumina ca și cu întunericul atunci când o ai slujindu-ți ție de deasupra creștetului tău, ci bucură-te de lumină, căci lumina este de la Dumnezeu, fiule. Cel ce leapădă de peste el această lucrare de cuvânt și pe cei ce poartă până la om lucrarea aceasta a Domnului peste toți oamenii care caută cu lumină, acela va umbla în întuneric, iar capătul lui va fi plânsul.

O, fii ai cuvântului lui Dumnezeu din vremea aceasta când El strigă după om! înțelepțiți-vă! înțelepțiți-vă! înțelepțiți-vă! E glasul Domnului peste voi. Cerul e legat cu pământul aici la voi. Vine Domnul cu sfinții Lui, vine Domnul pe firul cuvântului Lui, iar voi fiți ochi și urechi și fiți faptă a înțelepciunii lui Dumnezeu! Depărtați de la voi toate neputințele, căci eu sunt de la Domnul tămăduitor vouă, și cu voi lucrez taina tămăduirii, nu singur, iar voi să lucrați cu Dumnezeu tămăduirea neamurilor de pe pământ, căci cuvântul lui Dumnezeu este cel ce tămăduiește și rodește tămăduiri. Amin. Deschideți Scripturile și vedeți în ele rădăcina cuvântului lui Dumnezeu, care vă crește astăzi pe voi pentru împărăția Lui pe pământ. Fiți rodul acestui cuvânt, fiți mari la înțelepciune, căci toți dușmanii acestui cuvânt vor sta pe nisip curând, curând și vor fi luați de val. Tămăduiți-vă prin credință, așa cum sfinții au lucrat pe pământ, și așa cum lucrează ei din patria cea de sus și împart celor credincioși. Pace vouă! Strângeți-vă cu înțelepciunea și faceți sfat cu ea și ieșiți din toate durerile care se ivesc peste voi, căci înțelepciunea lui Dumnezeu face sfat cu voi, iar voi s-o primiți, fiilor, și învățați-vă să puteți de la Dumnezeu și să umblați în lumină, fiilor. Amin.

Și acum, Doamne, pune Tu cuvântul Tău peste al meu și dă-i lui rod mult peste poporul Tău și peste oamenii care văd și cred lumina aceasta, ca să umble ei apoi sub ea spre viața lor. Amin, amin, amin.

– O, poporul Meu, grăiește cu tine Domnul și cu sfinții Lui, și aceasta înseamnă Scriptura venirii Domnului cu sfinții, fiule. Șarpele cel de demult stă cu gura deschisă la Mine și la tine ca să ia în gură cuvântul Meu când el se naște în carte și ca să tragă cu duhul hulei lui stelele cerului și să le arunce pe pământ, dar Eu, Domnul, păstoresc toate neamurile cu toiag de fier, iar îngerul Meu se războiește cu șarpele cel de demult și cu îngerii lui și nu este loc în cer pentru ei, și vor fi aruncați pe pământ, și va stăpâni împărăția lui Dumnezeu împotriva acestora și va fi ea cu fiii ei, care biruiesc prin sângele Mielului și prin cuvântul mărturiei lor, precum este scris în Scripturi. Amin.

O, poporul Meu, stai, tată, cu lumina și umblă în lumină, că noapte nu va mai fi, și veți fi fiii zilei, fiilor, dacă acum învățați să umblați în lumină. Amin.

Mucenicul Pantelimon dă să grăiască vouă cuvânt de învățătură, fiilor, că mereu, mereu aveți nevoie să învățați, mereu, mereu, tată. Fiți fiii învățaturii cea de sus și prețuiți legătura cerului cu voi și păziți-o de lovituri, tată. Îngerii Mei vă dau mereu mergere în vreme grea, iar voi fiți fiii zilei și veți merge, fiilor, și veți merge, căci lumina Mea vă păzește vouă calea, și pe voi pe ea, și Mă păzește pe Mine lângă voi ca să aveți voi tată și să nu fiți orfani, ci să fiți voi fiii lui Dumnezeu pe pământ, după cum voia Mea vă cere vouă să fiți. Amin. Pace vouă! Amin.

Pace poporului român, cu care astăzi am grăit spre tămăduirea lui de întuneric și de necredință, că e vreme de necredință, după cum este scrisă Scriptura lepădării de credință înainte de venirea Mea, care va prinde sub ea pe cei necredincioși.

Pace ție, neam român! Nu te înjuga la un jug cu necredincioșii, iar necredincioși sunt toți cei care nu caută la fața Mea ca să facă ei voia Mea. Ia jugul Meu pe umerii tăi, o, țara Mea de azi, căci jugul Meu este ușor, fiindcă Eu sunt fără de păcat, iar sarcina Mea este bună, căci Eu îl port pe Tatăl în Mine, și voiesc să fac din tine popor purtător de Dumnezeu, o, neamul Meu de azi, neam român, neamul Meu acum, când Eu vin pe pământ cuvânt spre tămăduirea neamurilor. Amin, amin, amin.

Mă împlinesc în mijlocul tău cu Scriptura venirii Mele cu sfinții, poporul Meu, și cu nașterea din nou a lumii, nașterea prin cuvânt, căci la început a fost Cuvântul, și tot așa este și la sfârșit, și Eu sunt Cuvântul, Eu sunt Fiul lui Dumnezeu, Cuvântul Lui sunt. Începutul are un sfârșit, și sfârșitul are un început, fiindcă Dumnezeu este fără de început și fără de sfârșit, și de aceea este iarăși începutul și iarăși se lucrează prin cuvânt. Amin.

Acum două mii de ani când am venit de la Tatăl la cuvântul îngerului, M-am făcut Fiul Omului prin nașterea Mea din Fecioară ca să-l răscumpăr pe omul cel căzut din rai și să-l duc la Tatăl prin răstignirea Mea și prin învierea Mea, lucrăm atunci prin cuvânt și-i vindecam pe toți cei care Mă căutau pentru neputințele lor, și făceam om viu din om mort și-L slăveam pe Tatăl în Mine, căci Tatăl Meu lucra în Mine, iar Eu întru El, și ridicam păcatul omului numai cu cuvântul, și apoi omul era vindecat de toate neputințele trupului lui, și așa M-am arătat Eu atunci Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, ca să aibă apoi neamul creștinesc un Dumnezeu dovedit, un tămăduitor, și lucrăm prin cuvânt, căci e plin de putere cuvântul lui Dumnezeu. Amin.

O, poporul Meu de azi, ia, tată, cuvântul Meu în tine și vindecă-te cu el, vindecă-te de tine și ia-Mă pe Mine de viață a ta, de lucrare a ta, de putere a ta, căci puterea ta te ia și te scoate din Dumnezeu dacă tu nu ai pe Domnul de putere a ta. O, uită-te la cei care au venit și au crezut și s-au hrănit cu mult cuvânt aici, la izvorul Meu de cuvânt, și uită-te acum cât de mult au murit ei față de adevărul cel în cuvântul Meu descoperit, căci cel ce nu se leapădă de sine se leapădă de Mine, și se vede că așa face, și aceasta nu se întâmplă în om prin puterea Mea, ci prin puterea lui, căci omul fără Dumnezeu în el nu pricepe ce înseamnă Dumnezeu în el și ce înseamnă el în statul lui cel dinăuntrul lui. Eu sunt acest cuvânt care lucrează peste tine, dar cel ce-și pierde credincioșia față de Dumnezeu, acela pățește așa din pricina păcatelor lui, din pricina neputinței lui. Dar Eu vin la tine tămăduitor, poporul Meu, și iau cu Mine sfinții cei tămăduitori, ca să aibă de lucru ei, căci cerul este în lucru pentru lucrarea Mea, pe care o am de împlinit de la Tatăl peste om, fiindcă trebuie să-i trag la Tatăl pe toți oamenii, după cum ucenicilor Mei Eu le-am făgăduit când M-am dus la Tatăl, poporul Meu. Amin.

– O, Bunule Doamne! Dumnezeu Fiul ești Tu, și ești Cuvântul Tatălui. Dumnezeu Tatăl, Dumnezeu Fiul și Dumnezeu Duhul Sfânt, în acest nume lucrezi Tu întreită lucrare a lui Dumnezeu acum, la sfârșit de timp, și lucrezi mult, și duhul proorociei este lucrarea cuvântului Tău cu care lucrezi în vremea aceasta peste pământ. «Iată, Eu sunt cu voi până la sfârșitul timpului și nu vă voi lăsa orfani», așa le-ai spus la ucenici acum două mii de ani. «Vă voi trimite pe Duhul Adevărului, Care din al Meu va lua și vă va vesti vouă și vă va învăța tot adevărul. El pe Mine Mă va preamări, căci din al Meu va lua ca să vă vestească vouă, căci toate câte are Tatăl sunt ale Mele», așa îi mângâiai Tu pe ei până să Te desparți de ei și să Te așezi iarăși întru Tatăl ca să le fii de folos, ca să le trimiți pe Duhul Sfânt Mângâietorul ca să fie cu ei.

O, Bunule Doamne, ce face omul care stă lângă acest cuvânt al gurii Tale și apoi se desparte de el? Se duce la bine cel ce face așa? O, îi trebuie tămăduire celui ce vine ca să fie cu

Tine aici, la izvor și lângă poporul Tău, căci dacă el nu primește tămăduire atunci când vine, el pleacă iar, și pleacă prin ceea ce are în el, prin puterea cea din el. Numai cel ce ia în el puterea Ta când vine, numai acela nu pleacă, numai acela nu mai vrea altfel decât voința Ta, numai acela primește de la Tine darul cel scump al credincioșiei, care îl tămăduiește de sine pe om ca să vadă omul ca Dumnezeu, căci cine nu-L vede pe Dumnezeu, acela nu vede ca Dumnezeu și vede ca omul, iar omul este nevăzător de Dumnezeu, o, Doamne.

Vin spre tine cu duhul tămăduirii, popor al cuvântului lui Dumnezeu. Îți amintesc că Domnul S-a lăsat răstignit pe cruce și nu S-a împotrivit voii celor ce L-au supus pe El așa. Iată ce înseamnă Duhul lui Dumnezeu în om! Duhul lui Dumnezeu nu Se pune cu duhul omului, ci Se smerește pe Sine înaintea omului neputincios, dar duhul omului se pune cu Duhul lui Dumnezeu și prinde putere din om împotriva lui Dumnezeu, Care Se smerește pe Sine înaintea omului, căci Domnul este blând și smerit cu inima înaintea omului neputincios față de puterea lui Dumnezeu din el.

O, fii ai acestui popor, voiesc să vă dăruiesc tămăduire de voi înșivă, căci toate se dobândesc prin credință, după cum este scris. Duhul cel rău dă să vă scrie necredincioși și potrivnici, dar voi nu stați fără duhul călăuzirii, fără viață și lucrare binecuvântată peste voi. O, nu stați prin voi înșivă înaintea lui Dumnezeu și unii înaintea altora pentru cele ce sunt de lucrat, ci stați cu duhul supunerii sfinte, și pe care însuși Domnul l-a arătat cum este atunci când S-a supus voii celor ce L-au supus pe El. Omul trebuie să se lupte să rămână el, și nu lucrul cel făcut de el și nu înțelepciunea lui, căci cunoștința îl îngâmăfă pe om, și așa a pășit Adam mai înainte de căderea lui din Dumnezeu.

O, nu e bună puterea ta în tine, fiule al Domnului, ci e bună bunătatea și mila, iar pentru acestea nu-ți trebuie putere, ci îți trebuie iubire, fiule. O, învățați cum să-L aveți pe Dumnezeu și cum să vă aibă Domnul, că Domnul nu vă are dacă voi nu-L aveți pe El, și se cunoaște când nu-L aveți și se cunoaște cel ce nu seamănă cu Domnul. Iată de ce a lăsat Domnul cuvânt și a spus să nu umble singur cel ce umblă singur, ci să se teamă să facă așa, că acela dacă face așa, face multă pagubă peste tine, iar tu ești un popor lipsit de cele de pe pământ, și trage Domnul din greu să te îngrijească, fiule.

Adunătura înțelepciunii care este în creștinul cu vedere de sine, aceea este împotriva lui Dumnezeu, căci cu Dumnezeu se stă prin credință, nu prin înțelepciune. Duhul ascultării este duhul cel mântuitor pentru om, dar acestui duh bun îi stă împotriva duhul de sine al omului, duhul care l-a găsit Domnului vină ca să-L stârpească apoi, căci dacă Domnului l se găsește vină, darămite unui trimis de-al Său pentru om! Și ce folosește cel ce găsește vină celui trimis de Dumnezeu pentru om? O, nu are folos un așa om, ci numai pagubă are. Minteai lui semeată însă nu vede aceasta, căci semeția nu este altceva decât orbia omului și căderea lui din Dumnezeu.

O, popor hrănit de Dumnezeu, dacă cerul ar primi putere din mijlocul tău, ar sta mult cu tine în sfat Domnul și cu sfinții Lui. O, ție îți lipsește mult, mult duhul umilinței, căci dacă și unul sau doi îl au cu multul lipsă pe acest duh, toată casa lui Dumnezeu se face vinovată de lipsa duhului umilit, căci diavolului nu-i trebuie decât puțin de tot ca să se facă mare de tot acolo unde i se face loc ca să fie el.

Vă roagă Domnul să deschideți Scripturile și să vă faceți singuri judecata faptelor rele, iar cei de la Domnul așezați pentru voi, să vegheze aceia cum veți lucra vindecarea voastră de orice vină vă lucrați vouă înșivă și unii altora apoi, căci cel vinovat dă să scape de vină, dă s-o împartă, și nu dă să se vindece de ea prin darul milei Domnului și prin umilința inimii omului. Fiți treji îndeajuns pentru îndreptarea vieții voastre laolaltă. Vindecați-vă unii pe alții prin duhul iubirii sfinte, nu prin duhul dreptății faptelor, căci judecata faptelor este partea Domnului. Amin.

Pace vouă! Tămăduire vouă! Doctoria să vă fie umiliința inimii care scapă neurgisită prin umiliința din ea înaintea Domnului, Care vă hrănește pe voi cu Duhul Sfânt Cel făgăduit de El că va fi peste cei credincioși Lui. Amin, amin, amin.

– O, poporul Meu, sfinții te îndeamnă pe tine de la moarte la viață prin iubirea de frați, fiule.

O, nu sta fără de ascultare între tine și Mine, fiule. Voiesc să Mă fac minunat în cei ce vin de acum încolo sub mantia Mea ca să-i ocrotesc de cele ce vin. Dă-Mi față în mijlocul tău și lasă-Mi-o curată pentru cei ce se nasc de acum, că am plan de la Tatăl ca să-l împlinesc pe pământ, și voiesc să-Mi tămăduiești mersul, fiule. O, ajută-Mă să merg, căci pașii Mei s-au îngreuiat. Vino, vino spre milă de Dumnezeu, poporul Meu! Vino, tată, și-Mi dă mâna ca să merg! Vino și Mă scoală de jos, căci vreau să merg, poporul Meu! Amin, amin, amin.

27-07/09-08-2008